

Arna sokneråd

Org.nr. 976 994 418

Kyrkjerådet
Postboks 799 Sentrum
0106 OSLO

Arna, 6. april 2018

Høyring frå Arna sokneråd om

Justering av hovudgudstenesta og allmenne bestemningar

Ein god del av kommentarane/ justeringane synest vi er ok. Dei har vi ikkje skrive noko om.

Høyringstema 1

a) Totalt vurdert har gudstenestereforma påverka gudstenestelivet i Arna kyrkjelyd på ein positiv måte. Det viktigaste har vore at reforma gav oss eit insitament til å omorganisera dei uløna medarbeidarane ved å oppretta gudstenestegrupper, og samtidig involvera fleire.

b) Vi har sakna gode føringar på korleis gudstenester retta mot born bør sjå ut.

d) I vår kyrkjelyd har vi 7-8 temagudstenester i året; dei kjem i staden for dei vanlege hovudgudstenestene. Dei har eit breiare musikalsk tilfang (gjerne band), og lyfter fram tema som i vår konkrete kyrkjelyd bør lyftast fram – fordi dei høyrer til dei svakaste sidene våre (i vår har temaet vore givarteneste). Vi opplever ikkje å ha bruk for endå meir variasjon enn dette.

Høyringstema 3

Generelt reagerer vi negativt på ein del svært detaljerte forskrifter (t.d. ledd 13 Preike) om korleis ting skal gjerast – og som ikkje overlet noko som helst fagleg skjøn til prest og kantor (og dei frivillige gudstenestemedhjelparane). Det gjeld òg **d) Ledd 3 Helsing**, om tidspunkt folk skal setja seg. Det som er føreslått gjer berre folk utrygge og redde for å «dumma seg ut». Det verkar igjen ekskluderande. Liturgen bør i alle høve gi teikn til at kyrkjelyden skal setja seg. Det vil alltid vera nokon som ikkje «veit» det.

e) Ledd 4 Samlingsbøn. Vi har inntrykk at samlingsbøna er blitt godt etablert, og at det vil opplevast som eit sagn å sløyfa bøna. Men samlingsbøn + syndevedkjenning + dagens bøn kan nok opplevast som «smør på flesk». Vi synest det er ein betre idé å oppmoda til større bruk av dagens bøn som samlingsbøn. Då blir det samtidig ein god samanheng mellom 2 setningar under «helsing» om kva dagen/ gudstenesta handlar om, og samlingsbøna. Vi ser gjerne at samlingsbøna er fast, og dagens bøn valfri. Ein detalj: Vi skjønar ikkje kvifor vi ikkje lenger skal be i Jesu namn på dette punktet.

i) Dagens bøn. Jf. ovf om samlingsbøn. Sjølv om det er lang historisk tradisjon å be denne bøna like før skriftlesingane, meiner vi at det pedagogisk er betre å la bøna komma tidlegare – for rett å slett hjelpa kyrkjelyden til å finn «den raude tråden» i akkurat denne gudstenesta.

Når det gjeld sjølve bønene, er det mange gode formuleringar(!), men vi reagere negativt på gjennomgåande manglande bruk av «som» (jf. hebraisk «'asjær» i t.d. Sal 103).

Døme frå bøn for 2. påskedag: Dersom ein seier: «Oppstadne Frelsar, Jesus Kristus, du **som** viste deg for menneske som var blinda av sorg, vi bed deg:», blir dette til ei flott lovprising.

Når ein i staden seier: «Oppstadne Frelsar Jesus Kristus, du viste deg for menneske som var blinda av sorg», har det form av ei saksopplysing til Herren, som sit i sin himmel og nikkar og tenkjer: «Det er riktig; eg gjorde akkurat det».

Høyringstema 4

c) Ledd 12 Evangelium. Vi meiner at hallelujaomkvedet, slik det er skissert, mange stader vil fungera framandgjerande. Vi meiner difor at det bør vera valfritt, og alternativt med salme – som no. Når det gjeld høgtidsvers på førstedagar, bør dei ikkje avgrensast til dei 3 som er nemnde.

d) Ledd 13 Preike. Vår erfaring er at meditativ musikk mellom preike og truvedkjenning i enkelte tilfelle kan fungera svært godt. Vi meiner at det framleis bør vera høve til dette.

f) Ledd 15 Salme. Vi er positive for å opna opp for å syngja salmen før truvedkjenninga.

i) Ledd 17 Forbøn. Vi registrerer at det ikkje lenger skal vera høve til å kombinera nattverd og bønemandring. Vi skjønar sjølv sagt det teologiske resonnementet, men har samtidig opplevd at kombinasjonen bønemandring – nattverd (og takkoffer) kan fungera svært godt (vi har fleire gonger gjort det slik i gudstenester knytt til trusopplæringstiltak). Når det er mykje folk, kan nattverden ta ganske lang tid. Å – i same gudsteneste - først ha bønemandring og deretter «nattverdmandring», vil ikkje fungera. Resultatet blir enten bønemandring eller nattverd.

Høyringstema 5

c) Vi er generelt skeptiske til la **takkofferet** vera ein del av nattverden. Visst er det eit offer og ei gudsteneste og eit uttrykk for at vi gir oss sjølve! (2 Kor 8-9), og det er i høgste grad meiningsfullt å be: «Av ditt eige gjev vi deg attende». Men spranget frå pengane som er lagde på altaret til «liksom kornet har vorte eitt i brødet og druene i vinen» er for stor. (Hadde vi bore fram naturalia, kunne dette vore meiningsfullt).

Men dette har også ei praktisk side: Det verkar som det ikkje lenger er mogeleg å ha ofring rundt altaret når det er nattverd i gudstenesta. Dersom ein tenkjer å leggja til rette for born, vil dette verka negativt. For barnefamiliar kan jo det å ta seg «ein tur rundt altaret» vera ein kjærkomen måte å få røra litt på seg - på «lovleg» måte.

Erfaringar frå andre stader fortel at det ikkje er lett å skulle konsentrera seg om å syngja, samtidig som ein skal fiska fram pengar eller finna fram mobilen og vippsa. Konsekvensane er dårleg forsamlingsong.

Vi ynskjer m.a.o. at det skal vera som no.

Høyringstema 6

Mysteriet i trua. Vår erfaring er at dette leddet fungerer veldig bra – og då utan: Han vere ære for kjærleiken som er sterkare enn døden. Denne i og for seg vakre formuleringa (frå 1920-liturgien) må ein svært gjerne finna plass til, men ho høyrer ikkje heime akkurat her. Difor er vi imot dei nye føringane.

Høyringstema 7

Ledd 24 Utsending. Dei ulike skriftorda som er knytte til utsendingsorda «Gå i fred» er alle gode. Vi meiner likevel at det også skal vera mogeleg å velja andre skriftord/ formuleringar når temaet/ dagen inviterer til det - først og fremst fordi det kan hjelpa kyrkjelyden til å oppleva gudstenesta som ein heilskap.